

Arrest

nr. 221 561 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Bakweri te behoren. U verklaarde geboren te zijn in de stad Buea op 12 februari 1998. U heeft daarna uw hele leven in het dorp Muyenge doorgebracht, bij uw vader. Uw moeder en vader zijn gescheiden, en uw moeder verblijft nog steeds in de stad Buea, samen met uw stiefvader, genaamd Mister X. U ging nu en dan bij uw moeder op bezoek in de stad Buea, en soms ging u er ook voor school heen. U volgde basisschool en secundaire school in het dorp Muyenge, tot uw laatste graad. Wegens de crisis in het jaar 2016, en de sluiting van de scholen, kon u daarna niet meer naar school gaan.

Op 8 februari 2018 kwamen er militairen naar uw dorp Muyenge. Zij voerden willekeurige arrestaties uit onder de jongeren, aangezien zij ze verdachten Ambazonia te steunen, of deel te zijn van een militia. De militairen waren voorheen reeds in het dorp geweest om de machetes van de bewoners op te halen, en de bewoners te waarschuwen voor hun inval. Zij raadden de bewoners aan te vertrekken, aangezien ze anders zouden worden gezien als voorstander van Ambazonia. U en uw vader besloten niet te vertrekken. Op 8 februari 2018 verbleven jullie in jullie huis in Muyenge. Militairen traptten de deur van uw huis in en wilden u arresteren. Uw vader verzette zich en werd daarop gedood. U werd meegenomen in een truck naar de gevangenis van Buea. U werd geslagen en gefolterd, en u raakte uiteindelijk buiten bewustzijn. U werd daarop naar het ziekenhuis van Buea gebracht, alwaar u werd behandeld voor uw verwondingen. Er verbleef ten alle tijden een gendarme bij u als bewaking. U verbleef er drie dagen. Op de derde dag, namelijk 11 februari 2018, ontsnapte u uit het ziekenhuis. U ontsnapte via een gebroken raam in de toiletten. Op die dag was het een feestdag, genaamd Dag van de Jeugd, maar de bewoners van Buea boycotten dit feest. U ontmoette een persoon op straat, u vertelde uw verhaal, en daarop heeft deze persoon u geld geleend. U vertrok daarna per motor naar het dorp Idenau, alwaar uw grootvader woont. U verbleef nog twee weken tot een maand bij uw grootvader, voor uw vertrek uit Kameroen.

Uw grootvader regelde uw reis en uw documenten, samen met een smokkelaar – een goede klant van hem –, genaamd Oom P.. U werd door Oom P. meegenomen naar de stad Douala. U verbleef nog enkele dagen in het huis van Oom P., waarna u samen met hem per vliegtuig richting België vertrok. U kwam aan in België op 14 maart 2018. U diende een verzoek in tot internationale bescherming op 15 maart 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw **vermeende minderjarigheid**, vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 4 april 2018, in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd.

U vertrok uit uw land van herkomst omdat u op 8 februari 2018 zou zijn gearresteerd door de Kameroense autoriteiten op verdenking van het ondersteunen van separatisme (zie notities CGVS 1, p.17-18). U bent afkomstig uit het dorp Muyenge, uit het Engelstalige deel van Kameroen, alwaar verschillende afscheuringsbewegingen actief zijn (zie notities CGVS 1, p.5). Zij komen op voor de onafhankelijke staat Ambazonia, die het huidige Engelstalige deel van Kameroen omvat. U slaagde erin te ontsnappen (zie notities CGVS 1, p.18), en u vluchtte vervolgens naar België (zie notities CGVS 1, p.6) **Echter, weet u de problemen die u had met de Kameroense autoriteiten absoluut niet aannemelijk maken.**

Vooreerst, dient vastgesteld, dat u opvallend tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de gebeurtenissen die de aanleiding vormden voor het verlaten van uw dorp, Muyenge, en de gebeurtenissen voorafgaand aan de aanval op uw dorp, op 8 februari 2018. De verklaringen die u hieromtrent heeft afgelegd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal, op 30 augustus 2018, stroken niet met uw verklaringen afgelegd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, op 14 november 2018.

Zo vertelde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat militairen uw huis aanvielen, uw vader hebben gedood, en u hebben meegenomen naar de gevangenis van Buea (zie notities CGVS 1, p.17). Deze arrestatie gebeurde op 8 februari 2018 (zie notities CGVS 1, p.13). U stelde dat vooraf mensen naar de Chief [van het dorp] werden gezonden, om te zeggen dat iedereen moet vertrekken. De militairen zouden het dorp Muyenge aanvallen omdat er strijders voor Ambazonia in het dorp aanwezig waren. U en uw vader konden echter niet weg, en jullie zijn gebleven. Voor de aanval op Muyenge, op 8 februari 2018, hadden de militairen reeds de machetes van de dorpelingen verzameld, in hun zoektocht naar Ambazonia-strijders (zie notities CGVS 1, p.17). Ook toen werden dorpelingen willekeurig gearresteerd, maar u wist op dat moment te ontsnappen, aangezien u op de landbouvvelden was, en niet in uw huis. U verklaarde opnieuw dat ze eerst komen om [de bewoners] te waarschuwen [voor de aanval], omdat op die manier enkel Ambazonia-strijders overblijven in het dorp. Gevraagd om welke redenen u en uw vader niet vertrokken zijn uit het dorp – aangezien u stelde dat er een waarschuwing werd gegeven – antwoordde u **verbazend genoeg** dat uw vader zei dat jullie geen probleem hadden. U stelde dat u gewoon onder het bed ging liggen als zoiets gebeurt, maar dat militairen van deur tot deur gaan als het intenser wordt. Deze verklaringen zijn op zich reeds **zeer merkwaardig**, gezien u duidelijk heeft gesteld dat de Kameroense autoriteiten vooraf een waarschuwing gaven, en stelden dat degenen die in het dorp bleven – ondanks de waarschuwing – als Ambazonia-strijders worden beschouwd. **Dat u en uw vader het dorp niet hebben verlaten omdat jullie geen probleem hadden, snijdt dan ook geen hout.** Nog verbazender, echter, is het feit dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op 14 november 2018, **compleet bleek te zijn vergeten** dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had verklaard een waarschuwing te hebben verkregen, alvorens de aanval op uw dorp, op 8 februari 2018. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, kreeg u immers **nogmaals** de kans om in detail te vertellen over uw arrestatie en de gebeurtenissen op 8 februari 2018, maar u greep deze kans geenszins (zie notities CGVS 2, p.4). U stelde enkel opnieuw dat [de militairen] naar uw huis kwamen, de deur intrapten, uw vader vermoordden en u naar de gevangenis van de stad Buea brachten. Gevraagd of u voorheen al ooit gearresteerd was geweest, antwoordde u ontkennend, en stelde u dat u voorheen was ontsnapt. U stelde dat ze in de maand december de jeugd zijn komen halen die machetes gebruikt, omdat er **politieagenten waren vermoord aan een controlepost**. U stelde dat ze om die reden [in de maand december] een aanval uitvoerden op het dorp en willekeurig naar jongeren zochten. U ontsnapte echter. Gezien u nog steeds niets vertelde over de waarschuwing die werd gegeven alvorens de aanval op 8 februari 2018, waarover u het had tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, werd u **opnieuw** gevraagd om welke redenen de arrestaties begin december doorgingen. U herhaalde echter enkel dat er politieagenten werden vermoord aan de controlepost (zie notities CGVS 2, p.5). Gevraagd om welke redenen men aan het begin van de maand december de machetes van de dorpsbewoners in beslag nam, antwoordde u dat ze dat [de machetes] gebruikten om de moorden aan de controlepost uit te voeren. U voegde eraan toe dat ze veel mensen verdenken, en dat ze niet willen dat de jeugd met de militairen vecht. Uiteindelijk geconfronteerd met het feit dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gesteld dat er een waarschuwing werd gegeven door de militairen, alvorens hun inval op 8 februari 2018, bleek u uw verklaringen, afgelegd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, **volledig vergeten** (zie notities CGVS 2, p.6). U antwoordde ontzettend vaag dat de regering en de president altijd speeches geven over invasies, waarna u uitweidde over de president [die u een dictator noemde] die steeds spreekt over het bevechten van separatisten, en hoe in dit proces willekeurig mensen worden gedood. **Opnieuw** gesteld dat u tijdens het vorige persoonlijk onderhoud duidelijk had aangegeven dat er een waarschuwing werd gegeven om te vertrekken uit het dorp, alvorens de aanval op 8 februari, antwoordde u opnieuw **verwarrend en tergend vaag** dat ze dit drie of vier keer deden, en dat ze dit in alle situaties deden.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent deze waarschuwing – die al dan niet werd gegeven alvorens de aanval op uw dorp op 8 februari 2018 – duidelijk tegenstrijdig zijn tussen de twee persoonlijke onderhouds. Sterker nog, u bleek uw verklaringen die u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had afgelegd gewoonweg vergeten te zijn tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, hetgeen absoluut afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien kunnen nog andere bemerkingen worden gemaakt omtrent de hierboven aangehaalde verklaringen uwentwege.

Ten eerste, dient opgemerkt, dat uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, eveneens danig tegenstrijdig zijn met uw verklaringen tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), op 7 mei 2018. U verklaarde voor de DVZ immers dat u ontsnapt was aan arrestaties op **22 november 2018** (zie Vragenlijst DVZ, punt 3.1), en niet aan het **begin van de maand december**, zoals u had gesteld tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op 14 november 2018 (zie notities CGVS 2, p.5).

Geconfronteerd met deze vaststellingen, bleken uw antwoorden danig weinig begrijpelijk (zie notities CGVS 2, p.27). Gesteld dat u tijdens het eerste interview had gesteld dat de arrestaties die in uw dorp gebeurden, en waarbij u was ontsnapt, op 22 november waren doorgegaan, en niet aan het begin van de maand december – zoals u stelde in het tweede persoonlijk onderhoud, antwoordde u - verwarrend genoeg - ontkennend, en zei u dat het [arrestaties] altijd gebeurde, of het nu 22 november is of 22 oktober, en u herhaalde dat er meerdere [arrestaties] waren [geweest]. U er opnieuw op gewezen dat de vragen **specifiek over uw eigen situatie gaan**, en dus over het moment dat u ontsnapte, zei u – verbijsterend genoeg – dat u een ander incident had verteld, in de maand december, en niet degene waarbij u ontsnapte [op 22 november 2017]. Gesteld dat er tijdens het persoonlijk onderhoud geen verwarring kan zijn geweest over de vragen – u werd er immers danig veelvuldig op gewezen dat het de bedoeling is om te vertellen over uw eigen, persoonlijke situatie –, antwoordde u weinig serieus dat het al meer dan een jaar geleden is [dat deze gebeurtenissen zich voordeden], en dat het proces steeds voortduurt. U zei dat u geen exacte datum kan geven omdat het een altijd voortdurend proces is, waarna u opnieuw uitweidde over andere – niet nader bepaalde – incidenten in de regio Zuid-Kameroen. **Gegeven uw bovenstaande verklaringen, kan enkel worden vastgesteld, dat u absoluut geen afdoende verklaring kan geven betreffende de duidelijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, en uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.**

Ten tweede, bleek u het incident aan de **controlepost**, waarbij twee Kameroense politieagenten werden gedood, wel degelijk te hebben vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 30 augustus 2018, maar u heeft toen nergens gewag gemaakt van het feit dat dit incident in uw eigen dorp [Muyenge] zou zijn gebeurd, en dat deze gebeurtenissen rechtstreeks in verband zouden staan met de latere gebeurtenissen in uw dorp, waarbij u werd gearresteerd, en die de redenen vormen van uw uiteindelijke vertrek uit Kameroen (zie notities CGVS 1, p.9). **Het is dan ook danig opvallend dat u elementen, aangehaald tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, absoluut niet lijkt te verbinden of relateren aan gebeurtenissen die u aanhaalde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Deze vaststellingen geven enkel een [gebrekkig] ingestuurde indruk, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen absoluut niet ten goede komt.**

Ten derde, blijkt uit de hierboven gedane vaststellingen, dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud duidelijk vergat wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gezegd. Dit is danig opvallend wanneer het gaat over de door u - tijdens het eerste persoonlijk onderhoud - aangegeven waarschuwing van de Kameroense militairen, en de verdere gebeurtenissen op 8 februari 2018. Immers, wanneer u verder bevraagd werd over de situatie waarin u deze waarschuwing kreeg, en de verdere gebeurtenissen op 8 februari 2018, kon u enkel **algemeen en vaag** antwoorden op de aan u gestelde vragen, en **op geen enkel moment vertelde u spontaan en duidelijk over uw eigen, specifieke situatie** (zie notities CGVS 2, p.7). Nochtans werd u er meermaals aan herinnerd dat de vragen die u worden gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud, over uw **persoonlijke situatie** handelen. Wat betreft de vraag wie de waarschuwing aan de dorpingen had doorgegeven, bleek u volstrekt vergeten dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had gesteld dat de waarschuwingen via de Chief [van het dorp] aan de dorpingen werd doorgegeven. U stelde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud absoluut vaag - en tegenstrijdig aan uw verklaringen uit het eerste persoonlijk onderhoud – dat het soms de separatisten zijn [die de waarschuwingen doorgeven] of de regering, waarna u uitweidde met voorbeelden over de ghost towns en over de avondklokken. Erop gewezen dat de vragen **specifiek over uw verhaal** gaan, en opnieuw verduidelijkt dat u tijdens het vorige persoonlijk onderhoud had gezegd dat u een waarschuwing werd gegeven, zei u deze keer dat deze waarschuwing afkomstig was van de *délégué* van de nationale veiligheid, omdat zij de baas zijn van de politie. U zei dat ze mensen informeren via WhatsApp of berichten op de mobiele telefoon, die worden doorgestuurd. Gezien uw antwoord nog steeds zeer onduidelijk en algemeen was, werd u **een derde maal gevraagd hoe de waarschuwing uzelf ter ore kwam**, maar u verviel opnieuw in algemeenheden, en u was andermaal geenszins in staat een concreet antwoord op de vraag te formuleren. U weidde immers opnieuw uit over hoe boodschappen – in het algemeen - werden rondgestuurd via berichten en WhatsApp, en hoe ze verder worden doorgebeld en doorgestuurd. Uiteindelijk werd opnieuw gesteld dat de vragen over uw **specifieke, persoonlijke situatie** gaan, en er werd u opnieuw gevraagd wie u over de waarschuwing had verteld. Daarop antwoordde u kortweg dat het uw vader was, en u wist niet waar hij het gehoord had, waarna u – opnieuw weinig ernstig – uitweidde over de atmosfeer in het dorp. Uiteindelijk geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw vorige persoonlijk onderhoud had gesteld dat de waarschuwing werd gecommuniceerd via de Chief, stelde u – opeens – dat boodschappen [communiqués] van de militairen altijd via de Chief moeten passeren, langs de administratie. **Uw uiteindelijke antwoord is echter danig weinig ernstig.**

Er werd u immers herhaaldelijk gevraagd specifiek en concreet op de aan u gestelde vragen te antwoorden, hetgeen u veelvuldig bleek te weigeren. U antwoordde immers telkens zeer algemeen en gewoonweg ontwijkend op de vragen die u werden gesteld over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Dat u zich opeens zou herinneren dat de boodschappen van de militairen inderdaad via de Chief werden gecommuniceerd, zoals u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had aangegeven, is dan ook dermate weinig ernstig, dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen die zich in Kameroen zouden hebben voorgedaan.

Ten slotte, kan niet worden ingezien om welke redenen u en uw vader in het dorp Muyenge zouden blijven ondanks de waarschuwing die door de militairen op voorhand werd gegeven. Het enige wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 30 augustus 2018, hierover kon zeggen is dat uw vader en u geen probleem hadden, en om die reden het dorp niet hadden verlaten (zie notities CGVS 1, p.14). U werd dan ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw bevraagd over dit merkwaardig gedrag (zie notities CGVS 2, p.9-10). Gevraagd om welke redenen u en uw vader niet uit het dorp waren vertrokken, antwoordde u – gewoonweg – dat uw vader besliste om niet te vertrekken (zie notities CGVS 2, p.9). Een **tweede maal** gevraagd om welke redenen uw vader dat besliste, zei u dat uw vader zei dat jullie veilig zouden zijn, en dat jullie niet wisten dat de aanval zeer groot ging zijn (zie notities CGVS, p.10). U voegde eraan toe dat u niet weet om welke redenen hij besliste om in het dorp te blijven, maar dat er reeds meerdere aanvallen waren geweest, en dat u ook soms naar de bushes vluchtte. Gezien uw antwoord danig weinig concreet was, werd u **een derde maal** gevraagd om welke redenen jullie beslisten om te blijven, ondanks de waarschuwingen van de militairen. [U had immers tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gesteld dat degenen die overbleven in het dorp, na de waarschuwingen, zouden worden gezien als Ambazoniastrijders (zie notities CGVS 1, p.14)]. U stelde – verbazend genoeg – opnieuw dat u niet weet om welke redenen u bleef, dat u misschien kon thuis blijven, of misschien naar de bushes kon gaan, en dat u inkopen ging doen, zodat u eten had in huis. Gesteld dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven dat er reeds een inval was geweest in uw dorp [Muyenge] aan het begin van december, waarbij jongeren werden gearresteerd (zie notities CGVS 2, p.4), en dat u bovendien had aangegeven dat vijf dagen voor de inval in uw dorp, het dorp Ikona, zeer nabij uw dorp gelegen, werd aangevallen, en dat er heel veel mensen werden gedood (zie notities CGVS 2, p.9), en gevraagd om welke redenen u en uw vader – gegeven deze incidenten – toch nog steeds dachten dat jullie in het dorp veilig zouden zijn, stelde u dat u gewoon geluk moet hebben, omdat het in alle dorpen gebeurt, dat je niets kan doen aan de situatie, en dat je gewoon een manier zoekt om veilig te zijn en van de confrontatie weg te blijven (zie notities CGVS 2, p.10). Een **vierde maal** gesteld dat het niet de eerste keer is dat uw dorp – of andere dorpen – werd aangevallen, en dat u dus weet wat de gevolgen kunnen zijn wanneer u niet uit het dorp vertrekt, antwoordde u – opnieuw naast de kwestie – dat we nu in de stad Brussel zijn, en dat wanneer een aanval zich voordoet aan het plein Simon Bolivar, er ook één kan zijn in Jette, en dat u het kan horen, maar niet kan weten of de aanval uw kant uitkomt, waarna u nog verder de vergelijking tussen de stad Brussel en Engelstalig Kameroen uiteenzette. Uiteindelijk zei u dat u niet naar de stad Buea kon gaan omdat er veel controle is, en bewoners van het dorp Muyenge vaak als separatisten worden beschouwd. Gevraagd of het dan niet roekeloos was van u en uw vader om in dorp [Muyenge] te blijven, gezien de kennis die u had, antwoordde u dat u ook kan gedood worden op weg naar de stad Buea, en dat ook vluchten in de bushes gevaarlijk is, omdat militairen er u kunnen volgen en vermoorden. **Het dient opgemerkt, dat u absoluut niet in staat bent om te verklaren om welke redenen u en uw vader in het dorp Muyenge bleven, ondanks de waarschuwing die werd gegeven door de Kameroense militairen. De antwoorden op de aan u gestelde vragen waren danig weinig concreet of begrijpelijk. Dat u niet in staat zou zijn om op een heldere manier uiteen te zetten om welke redenen u en uw vader in het dorp Muyenge achterbleven, doet enkel verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.**

Verder, dient opgemerkt, dat het door u aangegeven incident, op 8 februari 2018, op geen enkele manier in de media werd teruggevonden. Bij een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, werd over dit incident geen enkel bericht aangetroffen. Nochtans, had u gesteld dat uw dorp tijdens de aanval werd platgebrand (zie notities CGVS 2, p.11). U stelde dat bijna alle huizen werden platgebrand. Gevraagd of dit de eerste keer was dat zoiets in uw dorp was gebeurd, antwoordde u ontkennend, en zei u dat veel mensen in hun huizen verbrand worden. Gezien uw antwoord opnieuw geenszins duidelijk was, werd u opnieuw gevraagd of uw dorp voor het eerst werd platgebrand ten tijde van de aanval waarbij u werd gearresteerd, maar u antwoordde slechts ontwijkend dat het ook in andere dorpen was gebeurd, zoals in [de dorpen] Kwaka en Bekoko. U voegde eraan toe dat het meeste platbranden van dorpen rond die periode gebeurde.

Opnieuw verduidelijkt dat de aan u gestelde vraag handelt over **uw eigen dorp Muyenge**, en gevraagd of het voordien al eens wat platgebrand, antwoordde u uiteindelijk bevestigend, maar zei u dat het slechts de buitenwijken van het dorp waren, en dat het centrum [van het dorp] nadien is afgebrand. U kon zich de datum van dit incident niet meer herinneren. Geconfronteerd met het feit dat over uw arrestatie en het platbranden van uw dorp, op 8 februari 2018, niets werd teruggevonden op het internet of in andere media, en gevraagd om dit te verklaren, zei u – danig weinig ernstig en tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 november 2018 – dat u heeft verteld over de aanval [op uw dorp], maar dat u niet heeft verteld over het platbranden, omdat het platbranden van uw dorp pas daarna is gebeurd. Gevraagd wanneer het dan gebeurde, na 8 februari 2018, gezien u eerder had gesteld dat het dorp werd platgebrand nadat u werd gearresteerd, antwoordde u dat u de exacte datum niet kent, en voegde u er – vaagweg – aan toe dat er zeer veel dingen zijn gebeurd, en dat u de data daarvan niet kan zeggen. Gesteld dat u zei dat het hele dorp werd gearresteerd en platgebrand en gevraagd of u dan niet weet wanneer dit gebeurde, antwoordde u dat men het kan opzoeken, maar dat u niet weet wanneer het was. Uiteindelijk geconfronteerd met het feit dat werd teruggevonden dat de zwaarste feiten in uw regio, en zo ook het platbranden van uw dorp Muyenge, zich hebben voorgedaan op 29 april 2018 en de daaropvolgende dagen (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier), antwoordde u dat u reeds gezegd had dat het achteraf gebeurde, en dat april na februari komt, maar dat u zich de datum niet herinnert omdat u reeds het dorp had verlaten. **Uw antwoorden blijken opnieuw danig weinig ernstig. Dat u eerst zou zeggen dat u werd gearresteerd op 8 februari 2018, en dat het dorp nadien werd platgebrand, om daarna te verklaren dat het verwoesten van uw dorp later gebeurde, zonder dat u op enerlei wijze kon aangeven wanneer het dan precies gebeurde, duidt enkel op danig weinig interesse in de incidenten die ervoor hebben gezorgd dat u uw land van herkomst, namelijk Kameroen, heeft verlaten.** Gesteld dat u al een hele tijd in België bent, en gevraagd of u dan niets over de incidenten in uw dorp heeft opgezocht, zei u dat de protection officer in kwestie dit misschien had kunnen doen, maar dat u weet wat er in uw land van herkomst gebeurt, en dat u daarom de data niet moet weten (zie notities CGVS 2, p.28). U diende na deze verklaringen zowel door de protection officer in kwestie, als door uw advocaat, tot kalmte te worden aangemaand.

Bovendien, bleek u in de loop van het persoonlijk onderhoud op 14 november 2018 op geen enkele manier blij te geven van enige kennis over de hierboven genoemde gebeurtenissen, die zich voordeden in de maand april van het jaar 2018, en die in de media werden teruggevonden. Gevraagd hoe de situatie in het dorp Muyenge op dit moment is, zei u dat het erger is nu, omdat de separatisten hebben gezworen om terug te slaan, en geweigerd hebben om zich terug te trekken. U weidde nadien uit over andere problemen (zie notities CGVS 2, p.25). Erop gewezen dat de vraag niet over andere problemen gaat, maar over uw eigen dorp Muyenge, en gevraagd of het dorp [Muyenge] nog werd aangevallen na de gebeurtenissen op 8 februari 2018, antwoordde u – uiterst kort en vaag – dat het dorp voortdurend wordt aangevallen (zie notities CGVS, p.26). Gevraagd of er nog mensen wonen in uw dorp, zei u dat mensen komen en gaan, en dat er een directeur werd onthoofd, en ook een priester. Gesteld dat u had aangegeven dat uw hele dorp werd platgebrand nadat u werd gearresteerd, en nogmaals gevraagd of er dan nog steeds mensen in het dorp resideren, antwoordde u opnieuw uiterst vaag, zonder maar enige verbinding te maken naar uw eigen dorp Muyenge. U stelde dat ze allemaal platgebrand zijn, dat er continu aanvallen zijn, en dat uw neef daarover video's heeft gezonden. U stelde dat vooral de separatisten op dit moment in het gebied zijn gevestigd, en dat mensen komen en gaan. **Opnieuw aangegeven dat de vragen handelen over uw eigen dorp, en specifieke incidenten die zich daar hebben voorgedaan, gaf u een aantal incidenten aan, maar op geen enkel ogenblik gaf u blij van enige wetenschap over de gebeurtenissen in de maand april 2018, die als danig ernstig worden beschouwd.** U kreeg dan ook nogmaals een kans om meer gedetailleerd te antwoorden, en zodoende werd u gevraagd of er andere, grotere incidenten zijn gebeurd na uw vertrek, maar u stelde dat er zich geen grote incidenten hebben voorgedaan, maar dat ze wel komen, aangezien de militairen overal zijn. U stelde dat ze [de militairen] altijd terug komen uit wraak, dat ze brutaal zijn, en dat ze er altijd zijn. U kende geen mensen meer die in het dorp Muyenge verblijven, en u stelde dat de meeste mensen die u contacteert zich buiten het dorp bevinden, of in een ander land (zie notities CGVS, p.26).

Aldus, kan worden besloten dat, wat betreft de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit het dorp Muyenge, de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen ernstig wordt ondermijnd door, aan de ene kant, uw onderling tegenstrijdige verklaringen, en aan de andere kant, een beduidende desinteresse en onwetendheid uwentwege omtrent de gebeurtenissen in uw dorp Muyenge, volgend op uw eigen arrestatie en vlucht uit Kameroen.

Bovendien, werd over de door u geopperde gebeurtenissen op 8 februari 2018 op geen enkele manier objectieve informatie teruggevonden in de beschikbare media. Zodoende, kan er niet worden vastgesteld dat de gebeurtenissen op 8 februari 2018 werkelijk hebben plaatsgevonden, en kan dus ook geen geloof worden gehecht aan de door u genoemde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de door u aangehaalde **vrees voor vervolging omdat u Engelstalig bent**, omdat u stelde dat elke Engelstalige een doelwit is, dienen de hiernavolgende vaststellingen gedaan.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie vererbert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Engelstalig Kameroen aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

De door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde documenten, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Wat betreft de foto's en video's die u heeft afgegeven en waarop beelden zijn te zien van verschillende incidenten die doorgingen in Engelstalig Kameroen, dient opgemerkt, dat deze geenszins met uw persoonlijke situatie te maken hebben. Eveneens, kan op geen enkele manier objectief worden vastgesteld waar deze beelden werkelijk werden opgenomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing de volgende bepalingen schendt:

"schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; -schending van de artikel 48/4, § 2, b) en c) van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 juncto artikel 15, b) van voormelde Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad;

De artikelen 52 en 53 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 geven aan dat artikel 4 van het voormelde handvest dezelfde bescherming verleent aan verzoekende partij als artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 zoals gewijzigd en door de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens worden geduid. Hetzelfde geldt voor artikel 47 van hetzelfde handvest in haar relatie tot haar evenknie artikel 13 EVRM."

Verzoeker verwijst naar het geciteerde COI Rapport "Cameroun. La crise Anglophone" (23 april 2018, dat verwerende partij aan het administratief dossier toevoegt) waaruit blijkt dat de verwerende partij vaststelt dat *"de initiële protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert"* en over een langere periode door opeenvolgende incidenten tot extreem geweld leidt wat resulteert in *"een zorgwekkende humanitaire situatie"*.

Verzoeker stelt:

"Deze samenvatting van verwerende partij alsook de bronnen van het COI Focus (ibidem, 23 april 2018) noemen niet alle incidenten en de plaatsen en tijdstippen waar en wanneer deze gebeurden.

Het gewelddadig conflict is bovendien in Europa bekend dankzij de Kameroenese diaspora (COI Focus, ibidem, 23 april 2018, pp.13-14) maar de Kameroenese overheid - zo geeft verwerende partij zelf toe - deelt geen aantal burgerslachtoffers mee.

Verwerende partij kan hierdoor niet redelijkerwijze besluiten dat omdat bepaalde incidenten niet gedocumenteerd zijn deze incidenten zich daarom niet hebben voorgedaan noch redelijkerwijze met zekerheid besluiten dat "het conflict van lage intensiteit" of dat "het leven van een persoon van burgers in Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict" zou zijn.

Verwerende partij ziet hierbij over het hoofd dat onweerlegbaar vaststaat dat meer dan 60 dorpen waaronder het dorp van verwerende partij door het leger zonder onderscheid van tussen strijders en burgers volledig werden afgebrand (zie stuk nr. 4).

Verwerende partij zelf bevestigt dat het dorp van verzoekende partij in de lente van 2018 volledig werd afgebrand. Dat wil zeggen dat verwerende partij weet dat de nationale overheden disproportioneel reageren en daarbij niet langer een onderscheid maken tussen strijders (in casu de secessionisten en jongeren met machetes in het verhaal van verzoekende partij) enerzijds en vreedzame burgers waartoe in casu verzoekende partij behoort anderzijds.

Wanneer de nationale overheden disproportioneel overdreven (volledig zonder onderscheid platbranden van meer dan 60 dorpen) en zonder onderscheid blind geweld gebruiken dan kan dit niet anders dan willekeurig geweld worden genoemd. Stuk nr. 3 toont aan dat de meeste bewoners (van het dorp van verzoekende partij zoals zijzelf) gewone burgers zijn.

Verwerende partij stelt zelf vast dat "duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar Franstalige regio's". Verwerende partij heeft evenwel niet concreet onderzocht of met respect van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/5, § 3 van de Immigratiewet van 15 december 1980 dit intern vluchtalternatief ook bestaat in hoofde van verzoekende partij.

De geciteerde impliciete en suggestieve overweging van verwerende partij over het intern vluchtalternatief volstaat niet als een wettelijk grondig en ernstige overweging van het bestaan van een intern vluchtalternatief in hoofde van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt vast dat "het geweld [. . .] een zorgwekkende humanitaire situatie veroorzaakt". Het is menselijk dat verzoekende partij en haar vader zolang als mogelijk vasthielden aan hun eigendom en dak boven het hoofd eerder dan onder de eerste stress te bezwijken en als vagebond en in aanhoudende onzekerheid te dolen en te overleven.

Het ingeroepen motief dat verwerende partij en haar vader niet onmiddellijk bij het eerste gevaar zijn gevlucht is daarmee volkomen onlogisch en vloeit voort uit een voorafname van verwerende partij die vreemd is aan de menselijke natuur en realiteit. Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

Verzoekende partij is uiteindelijk gevlucht en kan daarom logischer wijze geen ooggetuige van het lot van het dorp na haar vertrek zijn. Het ingeroepen motief van verwerende partij dat zij niet meer details weet is daarom om voorgaande redenen (vertrek en censuur) onlogisch en niet redelijk. Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

Indien verwerende partij een meer evenwichtige afweging zou maken van de elementen die haar door verzoekende partij worden aangebracht dan zou zij tot de conclusie komen dat alle vertelde elementen uit de verschillende gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en haarzelf tesamen genomen een vrij volledig beeld geven van de verschillende gebeurtenissen die een stroom van opeenvolgende gebeurtenissen is waarvan sommige gebeurtenissen meer dan andere gedocumenteerd zijn.

Hetgeen ook haar opdracht is en een gedeelte bewijslast uitmaakt (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié. Au regard de la Convention de 1951 et du Protocol de 1967 relatifs au statut des réfugiés, Genève, januari 1992, p. 53): (...).

Er is geen reden voorhanden opdat verwerende partij niet mutatis mutandis of minder zorgvuldig onderzoek zou voeren naar de nood aan subsidiaire bescherming.

Het verhaal van verzoekende partij zoals deze samenvattend uit de verschillende gehoorrapporten wordt geciteerd is niet in strijd met de algemeen en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek om internationale bescherming van en die zij verder documenteert (zie stukken nrs. 3 tot en met 6).

Zij heeft onmiddellijk alle beschikbare informatie meegedeeld en neergelegd.

Verzoekende partij vertelde verder op consistente en coherente wijze in overeenstemming met de bewijslast die op haar schouders rust samengenomen chronologisch en niet contradictoir (art. 48/6 van de Immigratiewet van 15 december 1980) : [verzoeker citeert uitgebreid uit de gehoren]

Op grond van het voorgaande kan verwerende partij daarom niet redelijk voorhouden dat het voordeel van de twijfel niet aan verzoekende partij toekomt wanneer zij geen persbericht vindt specifiek met betrekking tot de aanval op het dorp Muyenge op 8 februari 2018.

Voormelde motieven zijn niet ernstig en kunnen de bestreden beslissingen niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Om dezelfde redenen is er kennelijke nood aan subsidiaire bescherming (willekeurig geweld jegens Anglofone burgers zonder onderscheid tussen strijders en burgers). Door de miskennis van deze nood schendt de bestreden beslissing artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Immigratiewet van 15 december 1980."

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Het voorliggend verzoekschrift voert niet aan dat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet werd geschonden. Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer ten aanzien van de motivering die op omstandige wijze omschrijft dat verzoeker zijn voorgehouden problemen met de Kameroense autoriteiten absoluut niet aannemelijk kan maken. Verzoeker blijkt tijdens zijn twee gehoren tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd.

De bestreden beslissing concludeert aangaande verzoekers relaas: ***“Aldus, kan worden besloten dat, wat betreft de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit het dorp Muyenge, de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen ernstig wordt ondermijnd door, aan de ene kant, uw onderling tegenstrijdige verklaringen, en aan de andere kant, een beduidende desinteresse en onwetendheid uwentwege omtrent de gebeurtenissen in uw dorp Muyenge, volgend op uw eigen arrestatie en vlucht uit Kameroen. Bovendien, werd over de door u geopperde gebeurtenissen op 8 februari 2018 op geen enkele manier objectieve informatie teruggevonden in de beschikbare media. Zodoende, kan er niet worden vastgesteld dat de gebeurtenissen op 8 februari 2018 werkelijk hebben plaatsgevonden, en kan dus ook geen geloof worden gehecht aan de door u genoemde vervolgingsfeiten.”***

Aangezien verzoeker geen concreet argument aanvoert inzake de motivering omtrent de vluchtelingenstatus, wordt de bestreden beslissing omtrent dit onderdeel door de Raad overgenomen.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar het conflict in het Engelstalig gebied. Verzoeker verwijst en citeert uit de door verweerder gehanteerde *“COI Focus Cameroun. La crise Anglophone”* van 23 april 2018.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie dient onder meer rekening gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict Engelstalig Kameroen ontvluchten.

De Raad stelt vast dat verweerder zich beroept op een COI Focus van 23 april 2018. De informatie in deze COI Focus bevat in hoofdzaak informatie uit 2017. De bestreden motivering stelt inzake de situatie in Engelstalig Kameroen: *“Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.”*

Gelet op de volatiele aard van het conflict, de zorgwekkende humanitaire situatie en de vermelde strategie van de Kameroense overheid om niet te communiceren inzake de burgerslachtoffers dient te worden vastgesteld dat de COI Focus van 23 april 2018 niet meer actueel is om de Raad toe te laten een oordeel een arrest te vellen inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om het conflict in Engelstalig Kameroen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 januari 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS